

Sygn. akt VIII C 2664/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

dnia 3 kwietnia 2017 roku

Sąd Rejonowy dla Łodzi – Widzewa w Łodzi w VIII Wydziale Cywilnym

w składzie: przewodniczący: SSR Bartek Męcina

protokolant: st. sekr. sąd. Ewa Ławniczak

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 3 kwietnia 2017 roku w Ł.

sprawy z powództwa B. (...) Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą w G.

przeciwko G. Z.

o zapłatę

1. oddała powództwo,
2. zasądza od powoda B. (...) Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą w G. na rzecz pozwanego G. Z. kwotę 2.400 zł. (dwa tysiące czterysta złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt VIII C 2664/16

UZASADNIENIE

W pozwie wniesionym w dniu 26 września 2016 roku B. (...) Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty w G., reprezentowany przez pełnomocnika będącego adwokatem, wniósł o zasądzenie od G. Z. kwoty 7.780,09 zł. z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od kwoty 7.705,31 zł. od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty. Nadto powód wniósł o zasądzenie na jego rzecz od pozwanego kosztów procesu według norm przepisanych. W uzasadnieniu powód wskazał, że pozwany w dniu 31 stycznia 2005 r. zawarł z (...) Bankiem S.A. umowę kredytu ratalnego nr (...). Wobec braku spłaty zadłużenia, w dniu 24 czerwca 2008 r. wymieniony bank zbył wierzytelność przysługującą wobec pozwanego na rzecz powoda. Na dochodzoną pozwem kwotę składa się 3.248,33 zł. tytułem należności głównej, 4.422,48 zł. tytułem odsetek oraz 109,28 zł. tytułem kosztów.

(pozew k. 5- 6)

Nakazem zapłaty z dnia 10 października 2016 roku Sąd Rejonowy dla Łodzi Widzewa w Łodzi zasądził od G. Z. na rzecz powoda kwotę 4.811,477.780,09 zł. z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od kwoty 7.705,31 zł. od dnia 26 września 2016 r. do dnia zapłaty oraz kwotę 1.892 zł. tytułem zwrotu kosztów postępowania.

(nakaz zapłaty k. 19)

Sprzeciwem wniesionym w dniu 14 października 2016 r. pozwany zaskarżył nakaz w całości podnosząc, że nie stać go na spłatę zadłużenia z powodu niskich dochodów i przewlekłej choroby.

(sprzeciw k. 33- 34)

Postanowieniem z dnia 19 października 2016 r. Sąd Rejonowy dla Łodzi Widzewa w Łodzi zwolnił G. Z. od kosztów sądowych w całości oraz ustanowił dla pozwanego pełnomocnika z urzędu.

(postanowienie k. 26)

Pismem wniesionym w dniu 28 grudnia 2016 r. pozwany, reprezentowany przez pełnomocnika będącego radcą prawnym, podniósł zarzut przedawnienia roszczenia oraz braku legitymacji procesowej czynnej. W uzasadnieniu sprzeciwu pozwany wskazał, że do roszczenia objętego pozwem będzie miał zastosowanie 3 letni termin przedawnienia, gdyż pierwotny wierzyciel prowadzi działalność gospodarczą. W ocenie pozwanego bieg terminu przedawnienia został dwukrotnie przerwany, pierwszy raz poprzez złożenie wniosku o nadanie klauzuli wykonalności bankowemu tytułowi egzekucyjnemu, a po raz drugi w momencie złożenia wniosku o wszczęcie postępowania egzekucyjnego. Ponownie termin przedawnienia rozpoczął swój bieg z dniem umorzenia postępowania egzekucyjnego, co nastąpiło 17 czerwca 2009 r., a zatem do przedawnienia roszczenia objętego pozwem doszło, w ocenie strony pozwanej, najpóźniej z dniem 18 czerwca 2012 r. Uzasadniając zarzut braku legitymacji procesowej czynnej pozwany wskazał, że strona powodowa nie udowodniła, że umowa sprzedaży wierzytelności obejmowała również wierzytelność przysługującą wobec pozwanego.

(pismo k. 68- 73)

Na rozprawie w dniu 3 kwietnia 2017 r. pełnomocnik pozwanego wniósł o oddalenie powództwa oraz zasądzenie kosztów procesu.

(protokół rozprawy k. 78)

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 31 stycznia 2005 r. G. Z. zawarł z (...) Bankiem S.A. w W. umowę kredytu na zakup towarów nr (...).

(umowa kredytu na zakup towarów k. 56- 57).

W dniu 19 grudnia 2005 r. (...) Bank S.A. w W. wystawił bankowy tytuł egzekucyjny nr (...) zgodnie, z którym zobowiązanie G. Z. z tytułu zawartej w dniu 31 stycznia 2005 r. umowy kredytu nr (...), na dzień wystawienia bankowego tytułu egzekucyjnego wynosiło 3.913,91 zł.

(bankowy tytuł egzekucyjny k. 58)

Postanowieniem z dnia 17 lutego 2006 r. Sąd Rejonowy dla Łodzi Widzewa w Łodzi nadał klauzulę wykonalności bankowemu tytułowi egzekucyjnemu nr (...) z dnia 19 grudnia 2005 r. dotyczącemu świadczenia z tytułu zawartej w dniu 31 stycznia 2005 r. umowy kredytu.

(postanowienie k. 59)

Postanowieniem z dnia 17 czerwca 2009 r. Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym dla Łodzi Widzewa w Łodzi umorzył postępowanie egzekucyjne w trybie art. 824 § 1 pkt. 3 kpc, prowadzone na podstawie bankowego tytułu egzekucyjnego nr (...) z dnia 19 grudnia 2005 r.

(postanowienie k. 61- 62)

W dniu 25 czerwca 2008 r. (...) Bank S.A. w W. zawarł z B. (...) Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty w G. umowę sprzedaży wierzytelności.

(umowa sprzedaży wierzytelności k. 15)

Zgodnie z wyciągiem z ksiąg rachunkowych powoda zadłużenie pozwanego na dzień 31 sierpnia 2016 r. wynosiło 3.248,33 zł. tytułem należności głównej, 4.422,48 zł. tytułem odsetek oraz 109,28 zł. tytułem kosztów.

(wyciąg z ksiąg rachunkowych k. 7)

Powyższy stan faktyczny został ustalony na podstawie powołanych wyżej dowodów w postaci dokumentów.

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Powództwo podlegało oddaleniu w całości.

B. (...) Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty w G., dochodził od G. Z. zapłaty kwoty 7.780,09 zł. z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od kwoty 7.705,31 zł. od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty, tytułem zobowiązania wynikającego z zawartej w dniu 31 stycznia 2005 r. z (...) Bankiem S.A. umowy kredytu ratального nr (...). Pozwany wnosząc o oddalenie powództwa, podniósł zarzuty braku legitymacji procesowej czynnej oraz przedawnienia roszczenia.

Przede wszystkim trzeba zauważyć, że pozwany zasadnie podniósł pierwszy z wymienionych zarzutów, gdyż w przedmiotowej sprawie powód nie wykazał swojej legitymacji czynnej do występowania w przedmiotowym procesie. B. (...) Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty w G. nie udowodnił, że przysługuje mu wierzytelność w stosunku do G. Z. wynikająca z umowy kredytu ratального w wysokości dochodzonej przedmiotowym powództwem. Powód nie wykazał, że skutecznie nabył wierzytelność względem pozwanego od pierwotnego wierzyciela. Powód poprzestał wyłącznie na złożeniu umowy sprzedaży wierzytelności z dnia 25 czerwca 2008 r. Natomiast strona powodowa nie złożyła załącznika nr 1 do powyższej umowy cesji wierzytelności w postaci wykazu wierzytelności.

W konsekwencji uznać należy, że powód, od początku postępowania reprezentowany przez zawodowego pełnomocnika, w żaden sposób nie wykazał, że nabył wierzytelność względem pozwanego. Zgodnie zaś z treścią przepisu art. 6 k.c., ciężar udowodnienia twierdzenia faktycznego spoczywa na tej stronie, która z tego twierdzenia wywodzi skutki prawne. W przedmiotowej sprawie to powód winien udowodnić, że nabył ze skutkiem prawnym wierzytelność względem pozwanego wynikającą z przedmiotowej umowy kredytu ratального, i że pozwany powinien zapłacić mu należność w opisanej pozwem wysokości. Stosownie bowiem do treści art. 232 k.p.c. to strony są obowiązane wskazywać dowody dla stwierdzenia faktów, z których wywodzą skutki prawne. Oznacza to, że obecnie Sąd nie jest odpowiedzialny za wynik postępowania dowodowego, a ryzyko nieudowodnienia podstawy faktycznej żądania ponosi powód. Wskazać przy tym należy, że obowiązujące przepisy (art. 207 § 6 k.p.c.) nakazują stronom postępowania przytaczanie okoliczności faktycznych i dowodów, co do zasady wraz z pierwszym pismem, w którym zajmuje stanowisko w sprawie (pозwie, odpowiedzi na pozew, sprzeciwie). Już zatem w treści pozwu powód winien niezwłocznie przedstawić wszelkie wnioski dowodowe i dowody na uzasadnienie swoich twierdzeń faktycznych (B. K., Rozważania o "braku zwłoki" jako podstawie uwzględnienia spóźnionego materiału procesowego na gruncie art. 207 § 6 oraz 217 § 2 k.p.c. Artykuł. S. P.. (...) -148). Wskazać bowiem należy, że § 2 art. 217 k.p.c. jasno wskazuje, że fakty i dowody winny być przytaczane „we właściwym czasie” pod rygorem ich pominięcia jako spóźnionych (por. Komentarz do art. 217 Kodeksu postępowania karnego: P. Telenga i inni, Kodeks postępowania cywilnego. Komentarz. WKP, 2012; T. Żyżnowski i inni, Kodeks postępowania karnego. Komentarz. Tom I. Artykuły 1-366. Lex, 2013; B. Karolczyk, Rozważania o "braku zwłoki" jako podstawie uwzględnienia spóźnionego materiału procesowego na gruncie art. 207 § 6 oraz 217 § 2 k.p.c. Artykuł. St.Prawn. 2012/1/123-148).

Również drugi zarzut podniesiony przez pozwanego zasługuje w pełni na uwzględnienie. Zgodnie z art. 117 § 2 kc po upływie terminu przedawnienia ten, przeciwko komu przysługuje roszczenie, może uchylić się od jego zaspokojenia, chyba że zrzeka się korzystania z zarzutu przedawnienia. Nie ulega wątpliwości, że zobowiązanie pozwanego wynikające z umowy kredytu ratального, jest świadczeniem związanym z prowadzeniem przez pierwotnego wierzyciela działalności gospodarczej. Wynika to z treści zawartej przez strony umowy kredytu ratального nr (...). W myśl przepisu art. 118 kc, który stanowi, że jeżeli przepis szczególny nie stanowi inaczej, termin przedawnienia wynosi lat dziesięć, a dla roszczeń o świadczenia okresowe oraz roszczeń związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej- trzy lata. Wobec tego nie ulega wątpliwości, że termin przedawnienia roszczeń wynikających z umowy kredytu ratального nr (...) wynosi 3 lata. W myśl art. 120 § 1 kc zdanie pierwsze bieg przedawnienia zaczyna się od dnia, w którym roszczenie stało się wymagalne. Należy zauważyć, że dwukrotnie doszło do przerwania biegu

przedawnienia roszczenia przysługującego wobec pozwanego. Pierwszy raz, gdy pierwotny wierzyciel wystąpił do sądu z wnioskiem o nadanie bankowemu tytułowi egzekucyjnemu nr (...) z dnia 19 grudnia 2005 r., klauzuli wykonalności, co doprowadziło do wydania przez Sąd Rejonowy dla Łodzi Widzewa w Łodzi postanowienia w dniu 17 lutego 2006 r. Po raz drugi do przerwania biegu terminu przedawnienia doszło na skutek złożenia przez (...) Bank S.A. w W. wniosku o wszczęcie postępowania egzekucyjnego, które zakończyło się wydaniem w dniu 17 czerwca 2009 r. przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym dla Łodzi Widzewa w Łodzi postanowienia o umorzeniu postępowania egzekucyjnego w trybie art. 824 § 1 pkt. 3 kpc. Zatem od tego dnia rozpoczął się na nowo bieg terminu przedawnienia roszczenia objętego pozwem. Biorąc pod uwagę powyższe rozważania, roszczenie powoda przedawniło się najpóźniej w dniu 18 czerwca 2012 r. Tymczasem powództwo w przedmiotowej sprawie zostało wytoczone dopiero w dniu 26 września 2016 r. W związku z przedawnieniem należności głównej, nie ulega wątpliwości, że przedawnieniu uległo również roszczenie o odsetki od należności głównej.

Uwzględnienie podniesionych przez pozwanego zarzutów braku legitymacji procesowej czynnej oraz przedawnienia roszczenia skutkowało oddaleniem powództwa.

O kosztach procesu orzeczono na podstawie przepisu art. 98 § 1 k.p.c., który stanowi, że strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw. Pozwany wygrał proces w całości, a zatem należy mu się od powoda zwrot kosztów procesu w pełnej wysokości.

Dlatego też Sąd zasądził od powoda na rzecz pozwanego kwotę 2.400 zł tytułem zwrotu kosztów procesu, na które złożyły się koszty zastępstwa procesowego w stawce minimalnej (§ 2 pkt 4 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie opłat za czynności radców prawnych z dnia 22 października 2015 r. (Dz.U. 2015, poz. 1804).